R 5830 (Page 13)

பெந்தெகொஸ்தே நாளின் ஆவி

The spirit at pentecost

ஆதார வசனங்கள்: அப்போஸ்தலர் 2:1-13

பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பெறப்பட்ட ஆசீர்வாதம் என்ன? - அன்று முதல் இன்றுவரை உள்ள சபைக்கு அதன் முக்கியத்துவம் - அது கற்பித்த பாடம் - சிலர் புரிந்துகொண்டவிதமும் மற்றவர்கள் தவறாய் புரிந்துகொண்டவிதமும்

" நீங்கள் தேவனுடைய ஆலயமாயிருக்கிறீர்களென்றும், தேவனுடைய ஆவி உங்களில் வாசமாயிருக்கிறாரென்றும் அறியாதிருக்கிறீர்களா? " - 1கொரிந்தியர் 3:16

யூத காலண்டரில் பெந்தெகொஸ்தே என்பது முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டிய ஒரு நாளாகும். அது அறுவடையில் முதற்பலனான கதிர்களை அறுத்து சேர்த்ததற்கு பின்பு வரும் ஐம்பதாவது நாளைக் குறிக்கிறது. தேவனுடைய முதற்பலனான நமது கர்த்தர், மாபெரும் இரட்சிப்பின் திட்டத்தில் தன்னுடைய மகிமையில் உயிர்ததெழுந்தநிலையில், அந்த கதிர்கட்டிற்கு நிழலாயிருக்கிறார். அதில் முதல் நாற்பது நாட்கள், நாம் பார்த்தபடி சீஷர்களுக்கு சூழ்நிலைக்கேற்ற படிப்பினை தருவதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டது. தாங்கள் இருந்த பிரச்சனைக்குரிய நிலையில் உதவுவதற்கும், உயிர்த்தெழுதலைப் பற்றிய சரியான விசுவாசத்தோடு ஊழியத்தைத் துவக்கி, அதன்மூலம் நற்சாட்சி கொடுத்து, கர்த்தருடைய சம்பத்தை மனுஷர் மத்தியிலிருந்து கூட்டிச்சேர்ப்பதிலும் அவர்களுக்கு அது உதவியாக அமைந்தது. ஆனால் நாற்பது நாட்கள் முடிந்து, இயேசு அவர்களை விட்டுச்சென்றபோது, அவர்கள் உடனே ஊழியத்தை துவங்கவேண்டாம் என்று சொல்லி, பரத்திலிருந்து வருகிற பரிசுத்தஆவியினால் அவர்கள் நிரப்பப்படும் வரைக்கும் காத்திருக்கவேண்டுமென்றே அறிவுறுத்தினர்.

அதன்படி, பத்துநாட்கள் அவர்கள் காத்திருந்தனர். காத்திருந்ததற்கான பலனாக, பெந்தெகொஸ்தே நாளான ஐம்பதாவது நாளில் மேல்வீட்டு அறையில் இருந்தபோது அவருடைய ஆவி அவர்கள்மேல் பொழியப்பட்டது. அந்த பத்து நாட்கள் இடைவெளியில் அவர்கள் ஒரே ஒரு காரியத்தில் மாத்திரம் ஈடுபட்டனர். ஆனால் அது கர்த்தருடைய அதிகாரம் பெறாததும்இ அவரால் ஒருபோதும் அங்கீகரிக்கப்படாமலும் இருந்தது. யூதாஸ் ஸ்தானத்தில் ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்காக சீட்டுப்போட்டதே அக்காரியமாகும். அவர்கள் இருவரைக் குறித்து சீட்டுப்போட்டதினால், அந்த இருவரில் ஒருவரே சீட்டுப்போடுதலின்மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவராக இருப்பார் என கருதப்பட்டது. ஆனால் இந்த காரியத்தை கர்த்தர் ஒருபோதும் அங்கீகரிக்கவில்லை. மேலும்இ அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்த மத்தியாசைக் குறித்து நாம் எதுவும் வாசிப்பதுமில்லை. இதற்கு பதிலாக, ஏற்ற சமயத்தில் தேவன் "அப்போஸ்தலரில் மிக பிரதானமானவராக, ஒன்றிலும் குறைவுள்ளவராய் இராத" பரிசுத்த பவுலை ஏற்படுத்தினார்.

தேவனுடைய சமூகத்தில் பிரத்தியட்சமானார்

நமது கர்த்தர் பரத்திற்கு ஏறினபோது, அவர் தேவனுடைய சமூகத்தில் நமக்காக - அவருடைய சபைக்காக, அதாவது சீஷத்துவத்தின் நிபந்தனைகள் மற்றும் வரையறைகளுக்கு உட்பட்டு நடக்கிற யாவருக்காகவும் பிரத்தியட்சமானார் என்று அப்போஸ்தலர் பிரகடனப்படுத்தினார்(எபிரேயர்; 9:24). அவர் உலகத்திற்கென்று பிரத்தியட்சமாகாமல் நமக்காகவே பிரத்தியட்சமானார். அவர் உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தார், உலகத்திற்காக மரித்தார். ஆனாலும், அவர் உலகத்தை இதுவரை ஆசீர்வதிக்கவில்லை. சபையைக் குறித்த தெய்வீகதிட்டம் முதலில் நிறைவேறித்தீரும்வரை காத்திருந்தபிறகே உலகத்தை ஆசீர்வதிப்பதற்கான காலம் துவங்கும்.

நமது கர்த்தர் பரலோகத்தின் சிங்காசனத்திற்கு ஏறிச்செல்ல எவ்வளவுகாலம் செலவிடப்பட்டது என்பதும், பரிசுத்தஆவி இறங்கிவர, பத்து நாட்களில் எவ்வளவு நாட்கள் தேவைப்பட்டது என்பதும் நமக்குத் தெரியாது.

ஆனால் மேல்வீட்டறையில் காத்திருந்த சீஷர்கள்மீது அனுப்பப்பட்ட பரிசுத்தஆவி, இயேசுவின் பணி பிதாவிற்கு திருப்தியாய் இருந்ததற்கு சாட்சியாகவும், பிதாவானவர் சபைக்கான பரிசுத்தஆவியை இயேசுவிடம் கொடுத்தார் என்றும், அதை இயேசு சீஷர்களுக்கு பொழிந்தார் என்றும் அப்போஸ்தலருடைய வார்த்தைகளிலிருந்து அறிகிறோம் – அப்போஸ்தலர் 2:33.

பெந்தெகொஸ்தே நாளின் சம்பவங்கள் அன்றைய காலக்கட்டத்தின் சபைக்கு எவ்வளவு விலையேறப் பெற்றதாய் காணப்பட்டதோ, அவ்வாறே கர்த்தருடைய எல்லா அங்கங்களுக்கும் விலையேறப்பெற்றதாய் உள்ளது. தேவனுடைய குடும்பத்தில் சேர்க்கப்படும் யாவரும் பரிசுத்த ஆவியின் ஜெநிப்பிக்கப்படுதலை பெறுகின்றனர் என்று வேதம் கூறுகிறது. அந்த ஜெநிப்பிக்கப்படுதலே பெந்தெகொஸ்தே நாளில் மேல் வீட்டறையில் காத்திருந்தவர்களுக்கு நடந்தது. அதுமுதல் அவர்கள் தேவனுடைய புத்திரரானார்கள். மேலும் ‘பிள்ளைகளானால் சுதந்தரருமாமே(ரோமர்; 8:17). அப்படியே பெந்தெகொஸ்தே நாளுக்குப்பின், கிறிஸ்துவின் சாரீரத்திற்குள் வந்திருக்கிற நமக்கும் நடக்கின்றது. சீஷர்கள்மீது அக்கினிமயமாய் பிரிந்திருக்கும் நாவுகள் தோன்றினதுபோன்ற தெய்வீக வல்லமையின் விசேஷித்த வெளிப்பாட்டை நாம் பெற்றுக்கொள்ளாதபோதிலும், நாமும் அவர்கள்பெற்ற அதே பரிசுத்தஆவியை தேவனிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்கிறோம்.

பெந்தெகொஸ்தே ஆசீர்வாதத்தின் பொருள்

நம் கர்த்தர் பிரதான ஆசாரியன் என்ற அடையாளத்தின்மூலம், இயேசு மற்றும் அவருடைய சபையை குறிக்கிறார். அந்த ஆசாரியனின் தலையாக இயேசுவும், தலைக்குக்கீழே உள்ள சாரீரத்தின் முதல்

R5831 : page 13

அங்கங்களாக அப்போஸ்தலர்களும், அன்றுமுதல் இன்றுவரையுள்ள கிறிஸ்துவின் சபையார் அனைவரும் அந்த சாரீரத்தின் அவயவங்களாகவே இருக்கின்றனர். சபையின் தலையாகிய இயேசு, பிதாவினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர் என்று நாம் அறியும்படிக்கு, அவர்மீது பரிசுத்தஆவி வெளிப்படையாய் இறங்கியது. பின்பு சீஷர்களும் அந்த சாரீரத்தின் அங்கங்களாக ஒரே ஐக்கியத்திற்குள்ளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளனா; என்று அவர்கள் அறியும்பொருட்டு, பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பரிசுத்தஆவியானது அவர்கள்மீதும் வெளிப்படையாய் இறங்கியது.

ஆனால் இன்று நமக்கும் ஒரு வெளிப்படையான அடையாளம் இருக்கவேண்டுமென்பது அவசியமில்லை. ஏனென்றால், தேவனிடமிருந்து பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பொழியப்பட்ட இந்த ஆசீர்வாதம், ஒட்டுமொத்த சபைக்கும் சேர்ந்தே பொழியப்பட்டது. கர்த்தருடைய சித்தம்செய்ய நம்முடைய இருதயத்தை முழுவதுமாக தத்தம்செய்து, இயேசு செய்தபணியில் முழு விசுவாசம் வைத்து கிறிஸ்துவின் சபைக்குள் நாம் வரும்போது, எவ்வித வெளியரங்கமான வெளிப்பாடுகளும் இல்லாமல் நாம் ஆவியை பெற்று சபையான சாரீரத்திற்குள் ஓர் அங்கமாக எண்ணப்படுகிறோம்.

அப்போஸ்தலர்கள் விஷயத்தில் வெளியரங்க வெளிப்பாடுகளின் அவசியத்திற்கான இரண்டு காரணங்களை நாம் காணலாம். முதலாவது காரணம், அவர்கள் யூதர்கள். மேலும் அவர்கள் இயேசுவின்மீது விசுவாசம்வைத்து தங்களை தத்தம் செய்தபோது, அவரால் சீஷர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டனர். ஆனால் இயேசு மரிக்கும்வரையிலும் ஒருவரையும் பிதாவானர் புத்திரராய் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாதிருந்தது. இன்னும் சொல்லப்போனால், இயேசு பிரதான ஆசாரியனாக மரிப்பது மாத்திரம் இல்லாமல், பரத்துக்கு ஏறி, அவருடைய மரணத்தின்மூலம் வந்த விலைக்கிரயத்தை, நம்பொருட்டு பிதா ஏற்றுக்கொள்ளும் வரையிலும் பிதாவாகிய தேவன் எந்த மனுஷரையும் தம்முடைய பிள்ளையாக ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்கள் பாவங்கள் அனைத்தையும் மன்னிப்பதும், அவர்களோடு ஒப்புரவாகி அவா;களை தம்முடைய குடும்பத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளுவதும் முடியாது. இதனாலேயே, கிறிஸ்துவின் மரணத்திற்கு முன்பு அப்போஸ்தலரின் நிலையைக்குறித்து நாம் பின்வருமாறு வாசிக்கிறோம். “இயேசு இன்னும் மகிமைப்படாதிருந்தபடியினால்இ பரிசுத்தஆவி இன்னும் அருளப்படவில்லை” –யோவான் 7:39.

தேவனுடைய முதல் மனித புத்திரனான ஆதாம் பாவம்செய்தபிறகு, அவருக்கு பின் இயேசு தேவனுடைய குமாரனாய் வரும்வரையில், தேவன் அங்கீகரித்த மனித புத்திரர் ஒருவரும் இல்லை. யூதர்களைப்

பொருத்தமட்டில், பின்வரும் வசனத்தில் வாசிக்கிறபடி, இவர்கள் தேவனது வீட்டின் ஊழியர்களாக இருந்தனர். 'சொல்லப்படப்போகிற காரியங்களுக்குச் சாட்சியாக, மோசே பணிவிடைக்காரனாய், அவருடைய வீட்டில் எங்கும் உண்மையுள்ளவனாய் இருந்தான். கிறிஸ்துவோ அவருடைய வீட்டிற்கு மேற்பட்டவரான குமாரனாக உண்மையுள்ளவராயிருந்தார். நாமே அவருடைய வீடாய் இருப்போம் – எபிரேயா; 3:5-6. இப்படியிருக்க,

R5831 : page 14

பெந்தெகொஸ்தே நாளின் ஆசீர்வாதம் என்பது இயேசுவை பின்பற்றுகிறவர்களை தேவனுடைய புத்திரர்கள் என்றும், தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களின் சுதந்திரவாளிகள் என்றும் அங்கீகரிக்கப்படுவதன் துவக்கமாகும்.

ஆவியின் வரங்களும், கனிகளும்

இரண்டாவது காரணம், பெந்தெகொஸ்தே நாளில்தான் கர்த்தர் அப்போஸ்தலர்களுக்கும், அவர்கள் மூலமாய் மீதியான சபை முழுவதற்கும் வரங்களை அளித்தார். இந்த வரங்கள் பலவிதமான பாஷைகளை பேசும் ஆற்றலும்இ வியாதியஸ்தர்களுக்கு சுகமளித்தல் போன்ற அற்புதங்களை செய்யும் வல்லமையும் உள்ளடக்கியது. இந்த வரங்கள் அனைத்தும் சபையை ஸ்தாபிப்பதற்கு அவசியமாய் இருந்தது. இருந்தாலும், அப்போஸ்தலர்கள் மற்றவர்கள்மீது கை வைப்பதன்மூலம் மாத்திரமே வழங்கப்படும். இந்த வரங்கள் அப்போஸ்தலர்களின் மரணத்தோடு முடிவிற்கு வந்திருக்கவேண்டும். இந்த வரங்களை சபைக்கு தேவன் நீடிக்காமல்போனாலும், இவைகளைக்காட்டிலும் விசேஷித்தவைகளான ஆவியின் கனிகளை அவர் வாக்களித்திருக்கிறார். இந்த கனிகள் வெறும் வல்லமையாய் இராமல், குணலட்சணங்களை குறிப்பதால் வரங்களைக் காட்டிலும் விலையேறப்பெற்றதாய் உள்ளது – 1கொரிந்தியர் 12:31,13.

ஆவியின் கனிகள் என்பது சாந்தம், தயவு, பொறுமை, நீடியபொறுமை, சகோதரசிநேகம் மற்றும் அன்பாகும். மேலும், இவைகளை பெற்றுள்ளோர் பரிசுத்தஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர் என்றும், கிறிஸ்துவின் சபையில் ஓர் அங்கமாக உள்ளார் என்பதையும் இவை ஆதாரப்படுத்துகின்றன. ஆகையால் அப்போஸ்தலர்கள் வரங்களைப்பெற்றிருந்து, பிற்பாடு கனிகளை பயிர் செய்தார்கள் என்பதற்காகவும் நாம் இப்பொழுது ஆவியின் கனிகளை பெற்றுக்கொள்வதற்காகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

ஆவியின் வரங்களில் ஒன்றான, அறியாத பாஷைகளை பேசும் வல்லமையை, அப்போஸ்தலரில் ஒருவர்; உடனடியாக வெளிப்படுத்தினார். இவர்கள் எல்லாரும் கலிலேயர்களாய் இருந்தபடியால், ஒரு பாஷையை மாத்திரமே பேசத் தெரிந்தவர்களாக இருந்தனர். ஆனால் இவர்களைப் பற்றின சாட்சி என்னவெனில், பரிசுத்தஆவி என்னும் தெய்வீக வல்லமையினால் இவர்கள் பல்வேறு பாஷைகளில் பேசினார்கள் என்றும், பல்வேறு தேசங்களில் அந்தந்த மொழி பாஷை பேசுகிற ஜனங்கள் இவாகள் பேசுவதை தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு,

' "இதோ, பேசுகிற இவர்களெல்லாரும் கலிலேயரல்லவா, அப்படியிருக்க நம்மில் அவரவர்களுடைய ஜென்ம பாஷைகளிலே இவர்கள் பேசக் கேட்கிறோமே" என்று ஆச்சரியப்பட்டார்கள் என்பதே.. – அப்போஸ்தலர் 2:7-8

அவர்கள் கேட்ட விதத்தில் அற்புதம் நடந்தது என்று நாம் புரிந்துகொள்ளாமல், பேசின விதத்திலேயே நடந்தது என்று புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.அப்போஸ்தலர்கள் எல்லாரும் ஒன்றையே பேச, அதை வெவ்வேறு தேசத்திலிருந்து வந்தவர்கள் தங்களுக்கென்று தங்களுடைய பாஷையில் பேசப்பட்டதாக புரிந்துகொண்டார்கள் என்றில்லை. மாறாக, ஒவ்வொரு அப்போஸ்தலரும் வெவ்வேறு பாஷைகளில் பேசினதை எல்லா ஜனங்களும் கேட்டு, அந்தந்த பாஷைகளை பயன்படுத்துகிறவர்களால் பாராட்டப்பட்டனர். உண்மையில், இது ஒரு அற்புதமே. மேலும், திட்டமிடப்பட்ட பலனை அளித்தது. அது அப்போஸ்தலர்களையும் அன்றைய விசுவாசிகளையும் நம்ப வைக்கும் வல்லமையாகவும், அனுபவமாகவும் மாத்திரம் இல்லாமல் உலகத்தின் எல்லா தேசங்களிலிருந்தும் எருசலேமில் கூட்டிச் சேர்க்கப்பட்டிருந்த பரிசுத்த யூதர்களுக்கு சாட்சியாய் அமைந்தது.

எருசலேமில் நடைபெற்ற இந்த வருடாந்திர கூடுகைகள், மோசே மூலம் கர்த்தர் நேரடியாய் கொடுத்த கட்டளையாக இருந்து, தேவனுக்கும் அவருடைய வார்த்தைகளுக்கும் உண்மையாயிருந்த யூதர்களால்

கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. ஒருவேளை அவர்கள் மற்ற தேசங்களுக்கு வியாபார நோக்கம் காரணமாக குடிபெயர்ந்து போயிருந்தாலும், வருடாவருடம் கர்த்தரை தொழுதுகொள்ளும்படி எருசலேமுக்கு வந்தார்கள். இந்த பயபக்தியுள்ள ஜனங்களே பெந்தெகொஸ்தே நாளில் விசேஷமாக ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவா;கள். இந்த கூட்டத்தில் சம்பவித்தவைகளுக்கான காரணம், அப்போஸ்தலர்கள் மது அருந்திஇருந்ததே என்று கூற முற்பட்டபோதும், பெரும்பான்மையான ஜனங்கள் அப்படிப்பட்ட விளக்கத்தால் கோபமடைந்து, அப்போஸ்தலர்கள் கூறவந்த காரியங்களை தயக்கமின்றி ஏற்றுக்கொண்டனர். மேலும், நின்றிருந்தவர்கள் புரியும்படி வெவ்வேறு பாஷைகளில் அப்போஸ்தலர்கள் பேசினாலும், அவர்கள் தேவனுடைய அன்பின் மகிமையான சுவிசேஷ செய்தியையே பேசினார்கள் என்று உணர்ந்துகொண்டனர்.

தேவனுடைய ஆலயம்

ஆலயம் என்ற உருவகச்சொல், சபையை தொடர்புபடுத்தி பல இடங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படுதலை பெற்றபிறகு, அவன் பரிசுத்தஆவியின் ஆலயமாக பேசப்படுகிறான். ஒவ்வொரு சபை கூடுகையும் தேவனுடைய ஆலயமாகக் கருதப்படலாம். மேலும், பரலோக நிலைக்கு கூட்டிச்சேர்க்கப்பட்ட முழுமையான சபையும் தேவனுடைய ஆலயமாக இருக்கும். தேவனும் அவர்களில் வாசம்செய்வார். மற்றொரு ரூபகாரத்தின்படி, ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் எதிர்காலத்தின் மாபெரும் ஆலயத்திற்கு ஆயத்தம் பண்ணப்படும் ஜீவனுள்ள கற்களாக இருந்து, அந்த ஆலயத்தில் அவனுக்குரிய இடத்தை அடையும்படி தற்பொழுது செதுக்கப்பட்டும், மெருகூட்டப்பட்டும் ஆயத்தப்படுகிறான்.

முன்வைக்கப்படும் கருத்து என்னவெனில், தேவன் முற்காலங்களில் ஆசரிப்புக்கூடாரத்தில் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் ஷெகின்னா மகிமையால் குறிக்கப்பட்டிருந்தது போலவும், எருசலேமின் ஆலயத்தில் குறிக்கப்பட்டிருந்தது போலவும், அவர் தற்போது தம்முடைய பரிசுத்தஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட அனைவரின்மூலம் குறிக்கப்பட்டு, தங்களுடைய ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட தன்மையோடு இசைந்து நடந்து, கர்த்தருடைய அன்பிலே நிலைத்துநிற்கிற அனைவராலும் குறிக்கப்படுவர்.

தேவனுக்கான பகல்நேரக் காணிக்கை

என் இதயத்துடிப்பை ஒவ்வொன்றையும்
உமக்கே ஒப்படைக்கின்றேன் – அவை
எல்லாம் உமக்கே சொந்தமே
எனது மனித கட்டுக்கள் யாவும்
எனது மகிழ்வின் எனது வலியும்
மனதின் ஒவ்வொரு செயலுமே – அவை
எல்லாம் உமக்கே சொந்தமே
எனது நம்பிக்கை எனது பயம்
எனது சிரிப்பு எனது அழுகை
எனது பாடல் எனது இசையும் – அவை
எல்லாம் உமக்கே சொந்தமே
எல்லாவற்றையும் அளிக்கின்றேன்
எடுத்துக்கொள்ளும் தேவனே
உமதந்தரங்க கயிறுகொண்டு
கட்டிப்போடும் தேவனே
எனக்குள் நீரே மகிமையாய்
விளங்கும் மகிமை தேவனே
உமது ஒரே வார்த்தையாலே
பெருகச்செய்யும் தேவனே
பலப்படுத்தும் ஆசீர்வதியும்
அதிகரியும் என் தேவனே
துவக்க முடிவு அற்ற உம்
நிறைவுகொண்ட அன்பையே – தொகுதி 1(ஆங்கிலம் பக்கம் 88)

See more Books & Articles at www.foodfornewcreature.com